8. (40 B.[4]) ἁ δ' ὑποδεξαμένα θαήcατο
χρύcεον αἶψα ποτήριον.

9. (121 B.[4]) Γαλλαὶ μητρὸc ὀρείηc φιλόθυρcοι δρομάδεc,
αἷc ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα,

10. (115[A] B.[4]) Ἴθι, μᾶτερ μεγάλα,

11. (33[B] B.[4]) αἰνοδρυφὴc δὲ τάλαινα τεοῦ κάτα τυμβοχόηcα.

μέτρον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονοc· [1]· τοῦτο ἀπὸ μείζονοc ἰωνικὸν τετράμετρον βραχυκατάληκτον. ἀφαιρῶ αὐτοῦ τὴν πρώτην cυλλαβήν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται χοριαμβικόν· cτεῖ δ' ἐπὶ κτλ. ἀφαιρῶ καὶ τὴν δευτέραν, τὸ καταλειπόμενον γίνεται ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάccονοc· ἐπὶ γῆc κτλ. ἀφαιρῶ καὶ τὴν τρίτην, τὸ καταλειπόμενόν ἐcτιν ἀντιcπαcτικόν· πὶ γῆc κτλ. εἰ δὲ καὶ τὴν τετάρτην ἀφέληιc, εἰc τὸ ἀρχαῖον ἀναδραμεῖ τὸ ἀπὸ μείζονοc· γῆc δένδρεα κτλ. **8** Athen. 11, 781[cd] III p. 16 Kai. αὐτόc γε μὴν ὁ Ζεὺc τῆc Ἡρακλέουc γενέcεωc ἄξιον ἡγεῖται δῶρον Ἀλκμήνηι δοθῆναι ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι εἰκαcθεὶc δίδωcιν· [1. 2] **9** Hephaest. 12 (π. τοῦ ἀπ' ἐλάccονοc ἰωνικοῦ), 3 p. 38 C. τοῦτο μέντοι (τὸ τετράμετρον καταληκτικόν) καὶ γαλλιαμβικὸν καὶ Μητρωϊακὸν καὶ ἀνακλώμενον [καὶ ἀν. del. Gaisf.] καλεῖται — ὕcτερον δὲ ἀνακλώμενον ἐκλήθη — διὰ τὸ πολλὰ τοὺc νεωτέρουc εἰc τὴν Μητέρα τῶν θεῶν γράψαι τούτωι τῶι μέτρωι (ἐν οἷc καὶ τὰ τοὺc τρίτουc παιῶναc ἔχοντα καὶ παλιμβάκχειον καὶ τὰc τροχαϊκὰc ἀδιαφόρωc παραλαμβάνουcι πρὸc τὰ καθαρά), ὡc καὶ τὰ πολυθρύλητα ταῦτα παραδείγματα δηλοῖ· [1. 2]. cf. Choerob. ad l. p. 245 s C. **10** Sacerd. gramm. VI 542 *minus ionicum dimetrum catalecticum fit ionico minore et anapaesto*: [1] **11** Apollon. Dysc. pron. 96[b] p. 75 Schn.

Lex. Vind. XXXVI conl. Epim. Hom. Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 96, 3 **8** poetae Alexandrino dedit Kai., qui ποτήριον ab epitomatore loco καρχήcιον additum ratus hexametrum constituit ad rem u. Athen. 11, 474[f]. 475[c] Paus. 5, 18, 3 **9** de metro cf. Schroe. Grundr. § 137 Callimacho dederunt Schneider Callim. fr. 568 et Wil. H. 14 (1879), 194 conl. Choerob. l. c. p. 246, 4 C. ὧι καὶ Καλλίμαχοc κέχρηται, Euphorioni siue Euphronio Cherronesitae alii de re cf. RE VII 678 s **1** Eur. Hel. 1301 ss ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλωι Μάτηρ θεῶν ἐcύθη ἀν' ὑλᾶντα νάπη. cf. Ar. au. 746 Orph. hymn. 54, 11 φιλόθυρcε de Sileno Eur. Orest. 1416 δρομάδεc . . . Φρύγεc **2** Eur. Hel. 1308 s κρόταλα δὲ βρόμια διαπρύcιον ἱέντα κέλαδον ἀνεβόα **10** μεγαλη 𝔈 em. B. **11** cf. Callim. 2, 753 Schn. Theocr. 15, 27 αἰνόδρυπτε (u. l. αἰνόθρυπτε)